

første Barn af omtrent 204 Kr. aarlig; har faaet i Tilskud op til 30 Kr. aarlig, medens Skoler med en Indtægt pr. første Barn af omtrent 125 Kr. aarlig kun har faaet 15 Kr. aarlig; skønt der af Staten dog forlanges den samme Læreruddannelse og samme Maal for Undervisningen, i det hele stilles ganske de samme Fordringer. Dette vil jeg altsaa henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa, idet jeg anmoder om, at der gøres alt for at faa en retfærdig Fordeling, saa at der virkelig tages Hensyn til de økonomiske Forhold i Hjemmene og ikke tages uvedkommende Hensyn.

Saa vil jeg blot til Slutning have Lov til at bringe en Tak for Ændringsforslag Nr. 183, som gaar ud paa et forhøjet Tilskud til Professor Warmings Klinik for Ganespaltepatienter i Aarhus paa 1,500 Kr. Jeg takker herfor, fordi jeg ved anden Behandling sammen med flere andre ærede Medlemmer her i Salen stillede Ændringsforslag i den Retning, som den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg altsaa nu har taget Hensyn til. Jeg er for øvrigt anmodet om at bringe den samme Tak fra det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Stilling), som er den, der ud fra sit nøje Kendskab til Professor Warmings Ganespalteklinik rejste denne Sag og talte varmt derfor.

Wulff: Ligesom næsten alle de foregaaende Talere vil jeg knytte de Bemærkninger, jeg agter at gøre, til Skolebevillingerne og særlig til de under Ændringsforslagene Nr. 157—172 foreslaaede Bevillinger vedrørende det københavnske Skolevæsen. Jeg kan i denne Henseende fuldstændig slutte mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i hans Udtalelse om, at København her har et Krav paa Ligestilling med det øvrige Land. Dette Krav er saa indlysende, forekommer det mig, at det ikke trænger til særlig Dokumentation, og gælder baade Folkeskolen og den højere Skole. Men jeg vil tilføje nogle faa Ord til Dokumentation deraf. Ministeren har i Bilagene til denne Sag oplyst, at Staten underholder 11 højere Skoler i Provinserne og 1 i København. Det er saa grelt en Forskel, at man allerede deraf tydeligt ser, at København ikke er ligestillet med det øvrige Land. Endvidere viser Oplysningerne, at der for Øjeblikket ydes i Statstilskud til private højere Skoler i det øvrige Land 251,900 Kr., hvilket er 22 Kr. 90 Øre pr. Elev, medens de nuværende Bidrag til den

højere private Skole i København er 35,600 Kr., hvilket er 3 Kr. 46 Øre pr. Elev, altsaa kun omtrent $\frac{1}{7}$ af, hvad der tilstaaes pr. Elev til Skolerne i det øvrige Land. Det Ændringsforslag, som er fremsat af Ministeren om den samlede Bevilling paa 200,000 Kr., vil kun bringe Bidraget til de københavnske private højere Skoler op til 19 Kr. 40 Øre pr. Elev, altsaa endda kun til et Bidrag, som er halvfjerde Krone lavere pr. Elev end det, der ydes til Skolerne i det øvrige Land. Jeg mener derfor, at København, hvis Borgere jo ikke er anden Klasses danske Borgere, med stor Ret kan sige, at den har rimeligt Krav paa at blive ligestillet med det øvrige Land, og at det Ændringsforslag, som Ministeren har stillet, ikke er overdrevent, idet det ikke en Gang tilvejebringer, men kun nærmer sig til at bringe denne Ligestilling for den højere Skoles Vedkommende.

Den ærede Ordfører har ganske vist i Gaar taget nogen Afstand fra Erkendelsen af, at København var mindre retfærdigt stillet end det øvrige Land, idet han gjorde gældende, at Forældre, der bor omkring i Provinserne, særlig paa Landet, har foruden Skolepengene betydelige Udgifter til Skolebørn, idet de maa holde deres Børn i Kostskoler i den nærmeste Købstad eller i alt Fald befordre dem med Banen eller paa anden Maade fra og til Skole. Den ærede Ordfører har for saa vidt Ret i, at Forældrene paa Landet har saadanne Tillægsudgifter. Det er nu en Gang saadan, at der ikke ligger en Latin- eller Realskole, end mindre et Universitet, ved hver Mands Dør. Men saa grelt, som Forholdet kom til at lyde i den ærede Ordførers Mund, er det dog ikke. Skolerne ligger her i Landet ret tæt ved Siden af hverandre, og som Regel vil der kun udkræves en Befordringsudgift til Jernbanekort til Eleven og forholdsvis sjældnere et fuldstændigt Ophold i den nærmest liggende By. Men selv om det nu er saaledes, vilde det dog være en bagvendt Maade at bære sig ad paa, at ville indrette Forholdene i Skolerne saaledes, at man gjorde dem dyrere for de Beboere i Landet, som er saa heldige at bo nær ved Skolerne, fordi andre er saa uheldige at bo fjernt fra dem. Den samme Vanskelighed, som knytter sig til den mere spredte Befolkning paa Landet, giver sig Udtryk paa mange andre Områder end Skolens. Det gælder Postvæsenet og mange andre Ting; og Statsstyrelsens Bestræbelser gaar ud paa saa vidt muligt at hjælpe de Beboere, der er uhel-